

Kalendar Gradišće 2024.

Hrvatsko štamparsko društvo je i ovo ljeto izdalo za štitelje ljetopis gradišćanskih Hrvatov. Člani društva čedu dobiti kalendar prik pošte a u seli čedu je diliti povjereniki društva.

ŽELJEZNO – Ljetopis gradišćanskih Hrvatov je uvijek bio i bit će obljubljenostivo za sve štitelje od najmanjih do najvećih. Ako si postavljamo pitanje: Ča se je minjalo u prošli već nek sto ljet u vezi s kalendarom? Moramo na ovo pitanje dobiti odmah odgovore. Prvi odgovor bi bio: ništ se nije preminilo. Vjerni dopisniki pišu svoje članke u vezi s poviješću, vjerom, svakidašnjicom i književnošću kot su to i prije djelali.

Drugi odgovor bi bio, da se je kalendar modernizirao i prilagodio današnjoj dobi. A kako čekaju ljudi ov ljetopis nam je svisno bilo onda, kada je još živio pokojni Jakov Pinterić. On nas je svaki tajedan nazvao u uredu da se informira o tom, kada zna u ruke zeti kalendar. Zahvaljujući direktoru Štefanu Zvonariću dobijemo svako ljet stoljetni kalendar, iz koga objavimo tada napisan članak s ciljem, da se ne pozabi, kako su se ljudi onda premišljavali, kako su živili. Kada počinjemo listati u stoljetnom kalendaru, nam kot i svako ljetu u oko spada, da su ljudi u kalendaru zabilježili rodjendane i važne događaje u familiji.

Ovo ljetu smo svečevali 100. obljetnicu hrvatskoga shodišća u Celju. Zato smo i mislili, da ćemo ljetošnji kalendar povezati s ovom temom i dati svakom poglavlju naslov Na čast.

Čast mi je predstaviti...

U vaše ruke priložiti...

Kalendar vam darovati...

Tako dragi štitelji i ovo ljetu nudjamo vam zanimljive članke u vezi sa svakidašnjicom, poviješću, književnošću i vjerom.

Da zauvijek ne pozabimo...

Stoljetni članak objavimo...

Vam na čitanje stavimo...

Prelistajući stoljetni kalendar smo naišli na članak s naslovom Ženitba. Ov članak potpu-

no zrcali tadašnji život na selu, ča je onda bilo važno ljudem, kako su oni doživili neke stvari ončas, i znamo usporediti sa sadašnjim životom.

Na čast Majke Božje...

Idemo u Celje i u Medjugorje...

To nam daje potpuno batrenje...

Zahvaljujući izvrsnim gradišćanskohrvatskim pjesnikom iz serije Gradišćanskohrvatska biblioteka smo poiskali sve pjesmice ke su napisane Majki Božjoj. Ove smo stavili u drugo poglavlje. Pjesme još i dandanas potvrđuju vjernost našega naroda Blaženoj Divici Mariji.

Na čast Petroviskoga pera...

Oko nje je sada već mira...

Ona sada u raju fotografira...

Pred dvimi ljeti je novinarka i pjesnikinja Timea Horvat poslala svoje haiku pjesme akademiku Benčiću s prošnjom, da moguće najde mogućnosti za objavu ovih izvrsnih pjesmic ilustriranih s fotografijami iz prelipe Pinčene doline iz nje obljubljenoga Petrovoga Sela. Nažalost se na sredini ljeta nje zemaljski put završio i prerano smo izgubili Petrovisko pero, ko je bilo jako marljivo i kroz nje dopisov, pjesmic i člankov je obogatila cijeli gradišćanskohrvatski narod. Iako nje već nije, odlučili smo, da ćemo ove haiku pjesmice objaviti i vam štiteljem na raspolaganje staviti. A nam preostaje samo, da kroz ove stranice u kalendaru

dajemo veliku hvalu Timeji Horvat, za sve one dobre čine ke je položila na stol za dobrobit našega hrvatskoga naroda.

Na čast poučnih pričov...

Pripetenja čitati je velik aldov...

Držati se Božjih zapovidov...

Naš vjerni dopisnik Mirko Berlaković svako ljetu sakuplja poučne priče, ke su u ovom napornom času jako potribne za smirenje, za opušćenje i za premišljanje. Buket poučnih pričov u ovom poglavlju daje nam putokaz za teške čase, za sve prepreke, ke moramo preskočiti iako je to jako teško za nas. Ljudi su u različiti kultura znali motivirati svoje sugradjanje s ovakvim pripetenji ke obogaćuju našu svakidašnjicu.

Na čast naše svakidašnjice...

Ponekad čitati dobre smišice...

Radošću napuniti naše dušice...

I uprav zbog toga, da razveselimo naše štitelje su nam vjerni dopisniki poslali zanimljiva pripetenja, štorice, smišice i poslovice a tako dobijemo opet putokaz kako ne smimo živiti ili kakve korake moramo izostaviti iz našega svakodnevnoga života.

Na čast naše povijesti...

Moramo se samo potresti...

I žrtvam vijenac odnesti...

Bolno je ponekad spomenuti se na događanja, ka su ljudem donesla žrtve, ke su ostali u spominki, i na ke se već rado

ne spominjamo. Ali zaboraviti je ne moramo. Na svakom koraku u svitu imamo ostatke svih vrimen, ne samo u našem pamćenju nego i na naši grobni spomeniki. Moramo poštivati ove žrtve svih događanj i ponositi se s timi ljudi ki su nešto posebnoga napravili da bi se njih spomenuli sada i u budućnosti.

Na čast naše književnosti...

Pisati do vjekovječnosti...

Za to imamo velike ličnosti...

Pisati do vjekovječnosti, je potpuni cilj i jedino spasenje našega maloga naroda. Moramo se dičiti s izvrsnimi pjesniki i književniki, ki ljetu za ljetom podaru nas sa svojim pjesmicami i proznimi teksti i s tim smo osvidočeni u tomu, da je naša književnost veoma šarolika, svestrana i bogata.

Na čast naše vjere...

Ne tribamo velike mjere...

Kad imamo dobre primjere...

Putokazi su mjerodavni u našem životu. Potribni su nam, jer se bolje znamo orijentirati u ponekad kaotičnom svitu ki je nažalost pod jakim pritiskom. Jedino nas batru vjera, naši svećeniki i časne sestre i uprav zato idemo još i dandanas na shodišća, da prosimo pomoć Blažene Divice Marije.

*U Egipat putuje Buba
–familija...*

*Da pogleda kade idu
Jožef i Marija...*

*Na Nilu je vozi velika
dahabeja...*

Na kraju nudjamo zanimljive informacije za naše najmladje o Egiptu. Tako smo proputovali dragi štitelji naš cijeli kalendar ki vam stavljamo pod božićno drivo na dar, iako bi si to nažalost već pokojni Jakov Pinterić željio na Martinju ar je sveti Martin patron Gradišća.

Glavna urednica Ingrid Klemenčić i lektor Ivan Rotter. / foto: Kristijan Karall